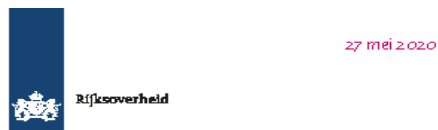

IX. Agenda

- 21 sep 20.00 u In gesprek met Veertig-plussers, in 'De Sleutel' te Soest zie pg. 13
- 23 sep 20.00 u Caritas nog steeds nodig, door Hans Oldenhof in de Sleutel te Soest, zie pg. 12

Het schoon maken van de Maria Koninginkerk zal ook nog wel plaats vinden maar de data kon ik niet achterhalen bij het maken van dit blad. Van Riet van Wanrooij weet ik alleen dat Lucie Voerman de coördinatie van Riet heeft overgenomen.

Basisregels voor iedereen

Alleen wanneer iedereen zich aan de maatregelen houdt, zetten we samen een stap vooruit.

Heb je klachten? Blijf thuis. Laat je testen. vanaf 1 juni	 Werk zoveel mogelijk thuis.	 Houd 1,5 meter afstand.
Ben je ook benauwd en/of heb je koorts? Dan moeten alle huisgenoten thuisblijven.	 Vermijd drukte.	 Was vaak je handen.
 Schud geen handen.	 Hoest en nies in je elleboog.	 Gebruik papieren zakdoekjes.

alleen samen krijgen we
corona onder controle

Voor meer informatie:
rijksoverheid.nl/coronavirus
06-0300-1331

'MARIA BOODSCHAP'

Kerkblad Maria Koningin Geloofsgemeenschap Baarn,
behorend tot de HH. Martha & Maria Parochie

SEPTEMBER - 2020

Colofon

Noodsituatie:

Voor dringend geestelijke hulp
T: 035-6035518

Adres:

Geloofsgemeenschap Maria Koningin
Maatkampweg 18, 3742 XM Baarn
T: 035-5413470 E: mkp@hetnet.nl Web:
www.marthamaria.nl/mariakoningin

Secretariaat

Woensdags geopend van 9.30-11.30 u.
zij-ingang kerk gelegen aan de Bremstraat

Bankrekeningnummers en kerkbijdrage:

ING: NL53 INGB 0000 20 87 80, of
Rabo: NL16 RABO 0304701599, t.n.v. Martha
& Maria-Maria Koningin, Baarn.

Reserveringen kerkrumtes:

Mob: 06-45008086
E-mail: sjef.van.dijk@hotmail.com

Redactie:

Jan Moonen, Gerda Vesters, Philip Witte
Kopij naar Gerda Vesters,
T: 035-5412177 Mob: 06-53548260
E: gerdavesters19@kpnmail.nl
Inleveren kopij: zie pagina 2

Pastorale Bezoekers Maria Koningin

Anneke van Kuik T: 035 - 54 17 476
Riet van Wanrooij T: 035 - 54 17 556

Vervoer nodig om naar de kerk te gaan ?

Dan kunt u bellen naar:

Wim Jongmans T: 035 - 53 82 422
Lucie Voerman T: 035 - 54 22 667
Gerda Vesters T: 035 - 54 12 177
Riet v. Wanrooij T: 035 - 54 17 556
Willemien Witte T: 035 - 54 12 800

Vieringen in September zijn om 10.30 uur (tenzij anders vermeld)

06 sep 23^e z.d.h.j. Mariaviering
Voorganger: Cecile Maagdenberg
Ez. 33, 7-9, Rom. 13, 8-10, Mat. 18, 15-20

13 sep 24^e z.d.h.j. Mariaviering
Voorganger: Gerard v.d. Heide
Sir. 27, 30-28, 7, Rom. 14, 7-9, Mat. 18, 21-35

20 sep 25ste z.d.h.j. Euch. Viering,
Voorganger: Wil Veldhuis
Jes. 55, 6-9, Fil. 1, 20c-24+27a, Mat. 20, 1-16a

27 sep 26ste z.d.h.j. Mariaviering,
Voorganger: Cor v.d. Sluis
Ez. 18, 25-28, Fil. 2, 1-11, Mat. 21, 28-32

04 okt 27ste z.d.h.j. Fam.viering
Franciscusviering
Voorgangers: Veronica Selleger
en Jeannette Verburg met
Fam.koor o.l.v. Hans Verburg
Jes. 5, 1-7, Fil. 4, 6-9, Mat. 21, 33-43

**‘Maria Boodschap’ oktober
2020 verschijnt rond 30
september 2020. Kopij blad
Maria Boodschap vòòr 18
september 2020 in Word per
E. naar:
gerdavesters19@kpnmail.nl
T: 035 – 54 12 177 / M: 06-
53548260**

Bij de afbeelding op de voorpagina: ‘Heelal’

door Gerda Vesters

Sterrenkundigen hebben de afgelopen vier eeuwen enorme vorderingen gemaakt in het ontraadselen van het heelal. Aan het einde van de zestienste eeuw drong nog maar net het besef door dat de sterren aan de nachtelijke hemel allemaal zonnen zijn, misschien vergezeld door planeten zoals de aarde, en de wetenschap moest nog wennen aan het idee dat de thuisplaneet van de mens geen centrale positie in het heelal inneemt. De telescoop was nog niet uitgevonden, van ster-evolutie had nog nooit iemand gehoord, dat er andere vorming van straling bestonden dan zichtbaar licht was onbekend, en de vraag naar de oorsprong van de kosmos lag op het terrein van de religie.

Zo begint Govert Schilling (wetenschapsjournalist) zijn inleiding onder de afbeelding op de voorpagina.

De afgelopen maanden hebben we getuige kunnen zijn van de Komeet Neowise die alsmaar onze aardbol vergezelde en afgelopen week (12 aug) konden we getuige zijn van Maximum van de Perseïden, de bekendste meteorenzwerm. De kosmische stofjes die je in de dampkring ziet verbranden als ‘vallende sterren’ zijn afkomstig van komeet Swift-Tuttle. In het verhaal van Philip Witte ‘Kies dan voor het Leven op deze aarde’ gaat Philip dieper op deze materie in. Vandaar de afbeelding van het heelal op de voorpagina.

De verdere inhoud van dit september 2020 nummer:

- I. Overweging van Veronica Selleger : ‘Ruimte maken’
- II. Philip Witte schrijft verder deel 3 over de Schepping. Dit keer als titel: ‘Kies toch voor het leven op deze aarde’.
- III. Liturgie, vooraankondigingen
- IV. Diaconie: Voedselbankbrief, door Jeannette en Karin en ‘Caritas blijft nodig’
- V. Vanuit het Pastoraat: Wies nodigt veertigers uit voor een gesprek
- VI. Kerk in het Nieuws: Paus benoemt zes vrouwen en Leo Fijen in gesprek met mgr. De Korte, bisschop van ‘s-Hertogenbosch
- VII. Geraakt zijn door: ‘Dochter Karine’ een moeder in een telefoongesprek met haar dochter, die verstandelijk beperkt is.
- VIII. Overdenking ‘David en Lazarus’ door predikant J.G. de Bruijn
- IX. Agenda

I. Overweging

Ruimte maken

door Veronica Selleger

Als je in deze dagen leest over 'ruimte', is wellicht je eerste associatie 'anderhalve meter' óf misschien het gevoel ingeperkt te worden door maatregelen van bovenaf. Andersom kun je ook ervaren dat anderen jou ruimte ontnemen door slordig om te gaan met hygiëneregels, waardoor jij je niet veilig voelt. Het zijn lastige ervaringen, waarbij het om jouw subjectieve beleving draait én om objectieve risico's.

Terwijl ik dit schrijf zit ik in Vézelay, tijdens een hittegolf, met gelijktijdig snel oplopende Coronacijfers. Daarnaast heb ik af en toe kiespijn na een mislukte kaakoperatie, waardoor ik soms onaardig ben of bij momenten angstig. Terwijl ik mij anders altijd zo thuis voel in Vézelay, de plek waar ik mag opladen en opnieuw zoeken naar de plaats van God in mijn leven, is het nu zoeken naar een evenwicht. Gelukkig houdt mijn kaak zich ook regelmatig koest en komt de schoonheid bijna nog beter bij mij binnen. Contrasten kunnen mooie ervaringen uitvergroten.

Deze week ontving ik voor het eerst na de lockdown weer communie, in een ontroerende openluchtviering bij de Franciscanen van het kleine klooster, la Cordelle. Van de vroegere, twaalfde-eeuwse kerk is alleen een zijkapel over, de rest is nu een openluchtkerk met lindebomen als dak. We zaten in een grote kring. Ik zat in het verdroogde gras op een regen-boogkleurig kussentje, recente aanschaf van de broeders.

Onze parochianen die in 2017 mee waren naar Vézelay, zien het vast voor zich. Dit is de plek waar we samen vesper vierden.

Nu, na de lockdown, zijn er weer vieringen. Het begint om half acht 's morgens eerst met een half uur stille meditatie, waarbij steeds meer mensen zachtjes aanschuiven: mensen uit het dorp, toeristen, pelgrims naar Compostella en naar Assisi. Hier in de open lucht, kunnen we daarna vrijuit zingen. Wat een vreugde: de psalmen in beurtzang en een spontaan meerstemmig halleluja voor het evangelie. Het meest word ik geraakt door het Benedictus, ' .. et toi petit enfant, tu seras appelé prophète

du très haut...' (... en jij, kind, zult profeet zijn van de aller-hoogste....).

De vrede wensen we elkaar toe op afstand, waarbij broeder Eric opmerkt dat we langzaam Boeddhistisch worden. In deze bijzondere setting slaat hij, per vergissing, de voorbeden over. Aan het einde van viering vraagt hij ons daarom te bedenken wie wij vandaag in ons hart bij ons willen dragen. En zo worden er mensen 'meegedragen' op de wegen van de pelgrims en op onze weg naar boven naar de basiliek en door het dorp.

Waarom vertel ik dit? Misschien maakt dit jullie, lezers, wel verdrietig omdat jullie er niet bij konden zijn. (Ook in 2017 kon niet iedereen mee naar Vézelay en dat was best verdrietig.)

Ik schrijf er toch over, omdat ik hoop dat wij als twee bijzondere geloofs-gemeenschappen elkaar kunnen inspireren. Dat de viering in la Cordelle naar buiten was verplaatst, kwam doordat wij, een Duitse dominee en ik, de broeders hadden gewezen op de risico's van zingen in kleine ruimtes. Vervolgens voelden we ons buiten, tussen de vogels en insecten, extra verbonden met Franciscus en Clara. Wat wij, als Maria Koningin, zouden kunnen leren van de Franciscanen is de ruimte voor langere, gewijde stiltes, zoals de stilte voor de viering. Mensen die samen stil willen mediteren komen eerder. Anderen schuiven voorzichtig aan. Pas na afloop is er ruimte voor ontmoeting. Als Maria Koningin Gemeenschap delen wij ook nu al veel met de broeders van la Cordelle, de openheid, de maatschappelijke betrokkenheid, de ruimte voor flexibiliteit in de liturgie en vooral het creëren van een plek waar iedereen welkom is, zich thuis mag voelen, ook als hij zoekende is, mensen onderweg.

De Coronatijd heeft, naast zorgen en verdriet, in onze gemeenschap ook veel creativiteit en saamhorigheid aangesproken. De frisse wind die, uit nood geboren, door de liturgie waait, maakt duidelijk wat ons dierbaar is – wat wij nu missen – maar ook wat er nog meer mogelijk is. Laten we vooral niet bitter worden van de opgelegde beperkingen. Want wat is dat nou eigenlijk, vergeleken met beperkingen voor mensen die risicogroep zijn, of vergeleken met de mensen die nu in vluchtelingenkampen zitten en noem maar op. Laten we volop genieten van wat er wel kan en vooral van de warmte en inspiratie in onze gemeenschap. Soms moet je even afstand nemen om te zien hoe bijzonder iets is.

II. Schepping -3-

door Philip Witte

Kies toch voor het leven op deze aarde

De vorige afleveringen over 'Kies dan voor het leven' gingen vooral over de Bijbel, met name over de genesisverhalen en de leer van Jezus. Die verhalen zijn 'waar' in de zin van de mythologische waarheid over hoe God omgaat met de mensen, maar wat feitelijk gebeurd was, deed niet ter zake, behalve natuurlijk de feiten over het leven en de leer van Jezus. Het is wel jammer dat men na Zijn dood de leer van Jezus - zoals o.a. verwoord in het evangelie - veranderde in de leer over Jezus. Daardoor kreeg je van die 'waarheden', vastgelegd in de Twaalf Artikelen van het Geloof, waar we tegenwoordig weinig mee kunnen. 'Waar' is in die oude verhalen de ervaring van het menselijk tekort, zoals we ook nu ondervinden met de corona crisis en zijn wereldwijde gevolgen. We zien dat ook in de klimaatcrisis, die we zelf veroorzaken. 'Waar' is ook de ervaring van 'paradijs momenten', de numineuze ervaringen. 'Waar' is tenslotte (voor gelovigen), dat God de bron is van alle leven en dat wij Gods handen zijn om dat leven in ons te laten ontwaken en door te geven, dat we het brood breken en delen.

Dat waren de verhalen van oude tijden. Maar hoe past het oude wereldbeeld, waarin de aarde bestaat uit een platte pannenkoek, drijvend op de oer wateren met Jeruzalem als middelpunt van het heelal en de hemel daarboven en de hel daaronder in de kennis van onze tijd?

André Kuipers zegt over de aarde: "Weet je, toen ik in de ruimte was had ik het hele sterke besef: dit is de enige bol, die wij hebben; een bol waar je in anderhalf uur omheen draait. Als er iets naars gebeurt op die bol, dan kunnen we nergens heen. Het was een eng claustrofobisch gevoel".

Over het huidige, kosmische perspectief van ons eigentijdse wereldbeeld zegt Robert Dijkgraaf: "Het maakt ons enerzijds onbelangrijk, maar tegelijkertijd roept het ons op, om zo zorgvuldig mogelijk met de aarde om te gaan. Er zit ook een morele kant aan: het is toch bijna onvoorstelbaar, dat alles - jouw ouders, hun ouders en zo maar verder tot de aller, allereerste bacterie - zich succesvol heeft voortgeplant, wat uiteindelijk tot jouw geboorte heeft geleid. Ieder mens zou zichzelf de vraag moeten stellen; "Wat doe ik met de aarde, wat kan ik er zelf aan toevoegen?"

Ons wereldbeeld

Ons huidige wereldbeeld berust op feiten, niet op mythen. Voor een goed begrip is het dienstig enkele feiten op een rij te zetten, ook al heeft het zo op het oog niets met religie te maken.

- 13,5 miljard jaar geleden ontstond het heelal (niemand weet hoe en waarom) en dat blijft zich sindsdien verder ontwikkelen.
- Daaruit ontstond 4,567 miljard jaar geleden ons zonnestelsel toen een klein deel van een moleculaire wolk onder invloed van de zwaartekracht instortte. (Wikipedia)
- Een van de hete gasbollen - de aarde - heeft een miljard jaar nodig om af te koelen en een korst te vormen en daaruit ontstond eencellig leven

(niemand weet hoe en waarom)

- Na bijna nog een miljard jaar gaan de eencelligen samen werken en daaruit ontstaan steeds ingewikkelder levensvormen tot op de dag van vandaag (het corona virus is er een van).
- Ongeveer 150.000 jaar geleden ontstond in Oost Afrika ons mensensoort: de homo sapiens, die zich ongeveer vanaf 75000 jaar geleden verspreidde over de wereld. De al eerder ontstane, iets primitiever mensensoorten zijn in de loop van de tijd op een paar genen na verdwenen.

We moeten ons n.a.v. dit overzicht een paar dingen realiseren:

1. We moeten ons realiseren, dat de totale tijdspanne van ons homo sapiens leven op aarde nauwelijks iets voorstelt. Als je het leven op aarde zou uitzetten op een tijdbalk van tien meter, dan zou de tijdsafstand van de homo sapiens ongeveer 0,2 mm bedragen. (als ik het goed heb, ik had altijd een onvoldoende voor rekenen) Dat is veel te kort voor een nieuwe evolutionaire verandering. Als er iets verandert in ons leven, dan zal dat voortkomen uit de gigantische wetenschappelijke en technische ontwikkelingen van de laatste tijd met zijn kunstmatige intelligentie. Of er komt weer een uitroeifase van een groot deel van het leven, zoals al twee maal eerder gebeurd is.

2. We moeten ons realiseren, dat wij de hele ontwikkeling van het leven in onze genen met ons meedragen. En die genen zijn ook in dieren aanwezig. Wij hebben voor 95 % dezelfde genen als de chimpansee. Het is niet zo, dat dieren geen bewustzijn hebben en alleen een instinct dat ze moeten volgen. Vaak hebben dieren meer gevoel van verbondenheid dan mensen. Wie de verhalen van Frans de Waal en Jane Goodall over chimpansees en bonobo's gelezen heeft of wie een hondje thuis heeft weet wat hier bedoeld wordt. Het enige grote verschil tussen mens en dier is, dat de mens een schedelinhoud heeft van 1400cc en b.v. een chimpansee van 400cc.

Het grote verhaal.

Bij de feiten hoort ook een verhaal en dat is de evolutietheorie zoals die is geformuleerd door Darwin rond 1860. Zijn theorie houdt in, dat er in de natuur een 'struggle for life' plaats vindt, waarbij die exemplaren, die bijvoorbeeld door een genetische verandering beter toegerust zijn dan de anderen (betere klauwen of snavels, ogen of oren, verdedigingsmechanismen, enz. enz.), zich beter kunnen voortplanten dan hun minder bevoorrechte soortgenoten. Dat laatste heet: 'The survival of the fittest'. Beiden, the struggle for life en the survival of the fittest zijn nodig om het

leven op aarde zich te laten ontwikkelen van een eencellige bacterie tot mens en.....? Of, om in oude termen terug te vallen: de verdrijving uit het paradijs was noodzakelijk.

Toch komt de laatste tijd steeds meer aan het licht, dat er ook een andere motor is van de evolutie. Dat is het niet de 'ik' gerichtheid en de onderlinge strijd van het individu, maar vooral; de 'wij' gerichtheid van de solidariteit en samenwerking. Als we ons zelf als voorbeeld nemen: miljarden hersencellen, die elk moment een hoeveelheid stroom verbruiken waar je een lamp op zou kunnen laten branden. Ze zijn verbonden met draadjes, die, als je ze aan elkaar zou knopen, een draad van twee keer om de wereld zou kunnen spannen. Zij regeren een lichaam, dat uit miljarden cellen bestaat met verschillende functies en zo wordt een ongelooflijk gecompliceerd deel van het leven in stand gehouden. Zo staan alle cellen en ook bacteriën in dienst van elkaar en van het leven totdat we sterven. Zonder dat was het leven blijven steken in de eencellige bacteriënbrij van de eerste miljard jaar. Zonder verbondenheid en solidariteit (ook bij dieren waarneembaar) geen evolutie en zonder dat geen bevrijding uit de strijd om het bestaan.

Het dilemma

Zo is het gebied van ons leven verdeeld door een dilemma: aan de ene kant ons aangeboren streven om materieel zo goed mogelijk vooruit te komen, aan de andere kant de verbondenheid met elkaar.

De 'survival of the fittest' wordt vaak vertaald als het 'recht van de sterkste'. Dat zit bijvoorbeeld ingebakken in ons vrije markt systeem, maar ook in de politiek komt het weer in de vorm van het 'neofascisme' bovendrijven. We denken aan mensen als Loekasjenko, Baudet, Trump, Erdogan, Poetin enz. In Bijbelse tijden was de god Baal een vertegenwoordiger van dat streven naar de macht van de sterkste. Hij was ook bij het Joodse volk minstens zo populair als JHWH.

De 'survival of the fittest' is eigenlijk bedoeld als 'de overleving van de meest aangepaste'. Dat wil zeggen: aangepast aan elkaar, leven in verbondenheid, wat uiteindelijk uitmondt in de eenheid van alle leven, de eenheid met de of het Levende. Dat is de kern van het verhaal van Jezus die zei: "Dat zij allen een zijn, zoals ik het ben in u en u in mij". Daarvoor hebben we de kerk nodig (die van paus Franciscus).

~~~~~

Het schilderij op de volgende pagina getuigt van het dilemma van onze natuur: het schaap dat het leven verdedigt (misschien zelfs de dood), terwijl een meute kraaien hun deel van het leven opeisen.~

~~~~~

Daaronder het gedicht van Guy Dilweg *ofm*, is een prachtig vervolg op wat ik heb geprobeerd te zeggen in mijn verhaal over de Schepping.

Het gedicht werd door Gerard van der Heide gebruikt tijdens zijn inspirerende 'Mariaviering' op 19 juli.

Henry Oswald Tanner- Behold ! The Lamb of God, 1891

"Het heimwee van de ziel"

*Het gaat er toch om
de Liefde van de Ene
door ons heen te laten stromen*

*En tegen ieder die
en alles dat
ons pad kruist
te zeggen:
ik ben jouw broer, jouw zus,
want ik vergeet niet
waar ik vandaan kom;
uit dezelfde schoot als jij,
uit datzelfde begin,*

*dat ons door de tijd verdeelde
in stammen en talen,
in klassen en standen,
in kleuren en continenten;
in planten en dieren,
in soorten en maten,
in sterren en stelsels,
in zonnen en manen;*

*een slavenbestaan,
ver van huis,
maar met het lied van de Ene
in het hart,
en het heimwee van de ziel
naar haar oorsprong.*

*Ja, ik ben jouw broer, je zus
en deel met jou
dat verlangen naar bevrijding
om verlost te raken
uit de verstrooidheid
om in de veelheid
steeds weer de Ene te ontwaren.*

En dat is mijn houvast.

*Eenvoud
de kunst
me klein te maken
zodat Hij in mij groot kan zijn;*

*weten dat we elkaar gegeven zijn,
in een kosmos
waarin we allemaal
op elkaar aangewezen zijn:
wat jij doet raakt mij
wat ik laat raakt jou.*

*Dit ene is belangrijk:
de Liefde van God
waarmee het begon,
waarmee ik begon,
waarmee jij begon,
en die duren zal.
En dat is ons genoeg.*

III. Liturgie

Vooraankondigingen:

4 okt Franciscusviering met familiekoor

Voorgangers zullen zijn Veronica Selleger en Jeannette Verburg.
Met medewerking van het familiekoor o.l.v. Hans Verburg.
Aanvang: 10.30 uur.

11 okt Vriendschapsviering

Voorgangers: Ds. Paaskerk en Cecile Maagdenberg met Projectkoor (bestaande uit leden Paaskerk en Maria Koninginkerk) o.l.v. Kees de Bruijn.
Zo gauw meer bekend over de repetities, zal Gerda Vesters zangers en zangeressen aanschrijven.
Het is nog niet bekend in welke kerk de viering wordt gehouden.

IV. Diaconie

a) Update Voedselbank

*door Karin Beukeboom en
Jeannette Verburg*

Lieve mensen,

Even een update wat betreft de Alternatieve Voedselbank!
We hebben voor € 125,00 aan producten kunnen kopen! Wat een geweldig resultaat! Dank voor alle gulle gaven en natuurlijk de geitenkaas kopers. Alle geitenkaas is opgegaan maar een nieuw aantal kazen is besteld en zal rond september weer leverbaar zijn.
U kunt dan de vertrouwde naturel of brandnetelgeitenkaas weer per mail bestellen of uit de kerk meenemen en het bedrag dat op de kaas vermeld staat, overmaken aan:

**NL53INGB 0000208780 t.n.v.
Martha&Maria- Maria Koningin Baarn o.v.v. Voedselbank.**

Een donatie is natuurlijk ook altijd welkom.
Met dank aan onze penningmeester Ben van Merriënboer die hier toch weer wat extra werk aan heeft!

Nu verder wat informatie over de Voedselbank.

Degene waarvoor wij ingezameld hebben, is de Voedselbank Gooi en Omstreken, gevestigd te Huizen. Van hieruit vindt de distributie van de voedselpakketten voor 't Gooi plaats. Er zijn 7 uitgiftepunten waaronder Baarn, en Eemnes.

Karin en ik hebben voor €125,00 aan tandpasta en handzeep pompjes bij de voedselbank afgeleverd. Hier was een tekort aan. We werden hartelijk bedankt en kregen een korte rondleiding.
Voor Baarn staan er bijna 100 cliënten geregistreerd. Daar schrokken

we wel even van.

Er is een grote opslagruimte voor houdbare producten. Een grote koelruimte en er zijn 2 koelcellen. Verse producten, zoals groente en brood, worden zo snel mogelijk verdeeld. Heel professioneel opgezet allemaal. Vele vrijwilligers zijn bezig met het sorteren en vullen van kratten. Deze worden weer naar de distributie adressen gebracht. Voor Baarn is dat Dahliastraat 16, bij de Speeltuin Oosterkwartier. Eenmaal per week op donderdag kunnen mensen die daarvoor in aanmerking komen, een pakket ophalen.
Helaas komen er in deze Corona tijd, minder goederen binnen. Onze hulp blijft dus hard nodig.
Wij gaan er weer voor, u ook?

Lieve groeten,

Karin Beukeboom (karinbeukeboom1960@gmail.com)

Jeannette Verburg (jeannet.verburg@gmail.com)

'Wij doen ook weer mee.'

b) Caritas blijft nodig

Hans Oldenhof, diocesaan diaconaal werker

In ons aartsbisdom is het beleid dat elke parochie een Caritasinstelling dient te hebben. Want diaconie is een kerktaak van de kerk. Hulp voor arme mensen in acute noodsituaties is daar vanouds een belangrijk onderdeel van. Veel parochies hebben een P.C.I.-bestuur, dat het vermogen beheert. De reglementen geven aan dat je als bestuur jaarlijks de rente van het belegde vermogen, de opbrengst van onroerend goed en pachten plus wat je aan collecten en giften binnenkrijgt, uit mag geven. Zo blijft het vermogen in stand.

Het geld wordt voornamelijk uitgegeven door plaatselijke caritaswerkgroepen, die als het goed is een lage drempel hebben voor mensen in nood.

Ook zijn ze goed te vinden door hulpverleners. Deze kunnen stuiten op schrijnende situaties waar dringend hulp nodig is, terwijl er geen voorliggende voorziening is bij de Gemeente (bijv. geen recht op bijzondere bijstand). Men is dan dolblij dat men voor een cliënt een beroep kan doen op de Caritas of op een protestantse diaconie. Ook kunnen vrijwilligers, actief in sociale projecten, een beroep doen op Caritas om financiële ondersteuning.

Het beleid is goed, maar de werkelijkheid is weerbarstig. Veel mensen die een band hebben met de plaatselijke kerk identificeren zich minder met de overkoepelende parochie. Bovendien vergrijzen de geloofsgemeenschappen. Steeds minder mensen blijven hetzelfde werk doen. De kerk zit in een krimpfase. Er vallen gaten. Wel is het zo dat onder mensen die zich inzetten voor armoedebestrijding relatief velen een katholieke of protestantse achtergrond hebben. Ze zijn actief voor de Voedselbank, de Kledingbank, de stichting Leergeld, begeleiden vluchtelingen, zijn maatje in projecten zoals SchuldHulpMaatje, etc. etc.. Hun achtergrond is christelijk, maar in hun eigen beleving zetten zij zich vaak in als burger, als dorpsgenoot, als mens, 'gewoon, omdat het moet'. Ook al zijn projecten nogal eens ontstaan vanuit de kerken; toch kan die band verwateren.

In de Martha en Mariaparochie is er een Caritas bestuur in zeer afgeslankte vorm. In diverse geloofsgemeenschappen zijn nog wel kleine werkgroepen actief, maar ook hier is het moeilijk om nieuwe vrijwilligers te vinden. Terwijl er wel armen, mensen in nood zijn, die met een relatief geringe bijdrage erg geholpen zouden zijn. En er zijn genoeg projecten, gericht op armoedebestrijding, die geld kunnen gebruiken. Dan is het eigenlijk absurd, dat er heel wat euro's (tienduizenden op jaarbasis) bij de kerk op de plank blijven liggen omdat er geen vrijwilligers zijn, die aanvragen kunnen behandelen.

Toen pastoor Skiba daar achter kwam schrok hij. Hier moet iets gebeuren! De Caritas moet zichzelf opnieuw uitvinden en met ondersteuning van het

bisdom een nieuwe start maken. Iedereen die daarover mee wil denken is welkom op een door mij geleide ontmoeting op:

woensdag 23 september in het
parochiecentrum 'De Sleutel', in Soest.
Aanvang 20.00 uur.

V. Vanuit Pastoraat

Gespreksgroep Rond de veertig

door Wies Sarot

Zo rond je veertigste hoor je niet meer tot de jongeren. Je wordt geacht je leven een beetje op orde te hebben. Misschien is dat jou ook wel gelukt. Maar is je leven op orde hebben ook hetzelfde als een goed leven leiden? Goed in de zin van waardevol en bevredigend? In de coronatijd hebben sommigen ruim de tijd gehad om daar eens over na te denken. Anderen kwamen juist in een ratrace terecht. In beide gevallen kun je de behoefte hebben om er eens met anderen over te praten. Dat is precies wat we in de gespreksgroep doen. Onze eigen ervaringen delen.

Om niet te verdwalen in de veelheid van dingen die op ons af komen gebruiken we steeds een handreiking. Dit jaar spreken we met elkaar aan de hand van de zoektocht van Claartje Kruijff naar een betekenisvol leven. Claartje beschrijft in 'Leegte achter de dingen' hoe ze op zoek ging en eigenlijk nog steeds gaat naar antwoorden op de vragen die het leven haar stelt. Ze verwacht geen grote antwoorden die voor de eeuwigheid vastliggen maar geniet juist van het telkens opnieuw samen graven en zoeken. Zin om mee te doen op de maandagavond?

Meld je aan bij sarot@marthamaria.nl

Maandag 21 september, 26 oktober, 30 november, 21 december, 25 januari, 1 maart, 29 maart 26 april, 31 mei en 28 juni, steeds om 20.00 uur in De Sleutel.

VI. Kerk in het Nieuws

a) Paus benoemt zes vrouwen als financieel adviseurs

Voor het eerst heeft de paus zes vrouwen aangewezen als zijn belangrijkste financieel adviseurs. Dat past bij zijn streven naar meer vrouwen in bestuursfuncties in het Vaticaan.

Priester mogen ze nog niet worden, maar sinds donderdag, 6 augustus heeft het Vaticaan meer vrouwen aan de top. Paus Franciscus heeft in één klap zes vrouwen benoemd tot lid van de Raad van de Economie, die toezicht houdt op de financiën van het Vaticaan. De raadsleden zijn de belangrijkste raadgevers van de paus in geldzaken.

Grijpen vrouwen nu de macht in het Vaticaan? Nee, zo ver is het nog lang niet. De échte topposities worden ingenomen door mannen die tot priester zijn gewijd: paus, kardinalen en bisschoppen. De weg naar het priesterschap voor vrouwen is nog altijd afgesloten, en daar verandert, als het aan de paus ligt, niets aan. De vraag of vrouwen diaken mogen worden schoof Franciscus vorig jaar tijdens de bisschoppenconferentie op de lange baan, tot teleurstelling van vernieuwingsgezinde bisschoppen.

De benoemingen passen wel bij de wens van de paus voor meer vrouwen op posities waarvoor geen priesterwijding is vereist. In 2017 stelde Franciscus al een vrouw aan als hoofd van de Vaticaanse musea en begin dit jaar benoemde hij een vrouwelijke functionaris voor onder andere vluchtelingenzaken en vrouwenrechten.

Vaticaan, door Bas Roetman

Het wordt met deze 6 best gezelliger in Rome.

b) Leo Fijen in gesprek met Mgr. De Korte

Geloofsgesprek Mgr. De Korte: Over de toekomst van de kerk in en na corona.

“Praten over de toekomst van de kerk in en na corona, de bisschop van Den Bosch, deze zomer 65 jaar geworden, Gerard de Korte, kan dat als geen ander.

Over het besef van sterfelijkheid en kwetsbaarheid en over de troostende rol van de kerk bij het afscheid in beperkte kring.
Over de ontdekking dat we juist in deze tijden van afstand alleen maar konden leven dankzij de steun van de anderen, de gemeenschap en God.
Over de waarde van stilte en luisteren naar de Geest in deze crisistijd en de opdracht om deze houding van stilte en luisteren voort te zetten.
Over het belang van hoop dat de kerk heeft gegeven in een situatie van uitzichtloosheid en de uitdaging om die hoop ook te blijven verkondigen als bevrijdend perspectief.
En over de missionaire opdracht van de kerk om meer mensen te bereiken, zoals gebeurd is bij de online-vieringen.

Daarover spreekt bisschop Gerard de Korte als hij de balans van de kerk opmaakt in deze tijden van corona.” – Leo Fijen.

[Klik hier om het geloofsgesprek terug te kijken.](#)

https://www.npostart.nl/geloofsgesprek/05-07-2020/KN_1714527

*Luchtboogbeelden
van de
St. Janscathedraal te
's-Hertogenbosch*

VII. 'Geraakt zijn door'

Levensverhaal:

Dochter Karine

door Keuze redactie

bron: maandblad De Roerom mei 2020

Iedere dag op vaste tijd gaat de telefoon. Ik ga er goed voor zitten en schakel mijn tablet in op facetime. Daar is ze: mijn stralende dochter. Ze steekt meteen enthousiast van wal: 'Mam, ik heb al geweeft en vandaag heb ik heel moeilijk plakken geleerd. En weet je wat nog meer is: nou hoef ik niet meer met de fiets naar de Biezenrijt. Ik ga naar boven en daar is nou De Biezenrijt met de leiding in de Ontmoetingsruimte.'

Karine is een drieënvijftigjarige vrouw, die functioneert als een meisje van zes à zeven jaar. Ze is de middelste van drie zussen die samen met de hele familie een geliefd netwerk om haar heen vormen. Ze is geïndiceerd voor 24-uurszorg, wat inhoudt dat ze dag en nacht begeleiding behoeft.

Ze woont in de Rapelenberg, een lang bestaand seniorencomplex. Twintig appartementen vallen onder Lunetzorg, een Brabantse stichting voor de zorg van mensen met een verstandelijke beperking. De rest van het gebouw blijft verhuurd aan senioren. Iedere bewoner van Lunetzorg beschikt over een eigen appartement waarin een woonkamer, slaapkamer, minuscule keukentje, berging, douche en toilet aanwezig zijn. Voor ieder is er een eigen brievenbus bij de ingang. Er wonen twintig volwassen mensen met een beperking, verdeeld in twee groepen. Daarnaast is er op twee verschillende plekken een huiskamer waar ze gezamenlijk eten, elkaar ontmoeten en televisie kijken. En er is een kantoor voor de leiding op de eerste etage. Bovendien is er op diezelfde verdieping een grote ruimte gezellig ingericht als ontmoetingsruimte voor alle bewoners. Het complex, omringd door een tuin met enkele bomen, ligt aan de ventweg van de drukke Europalaan in Valkenswaard, waar dagelijks menige auto voorbij ijlt. Karine woont er nu al achttien jaar en wil er nooit meer weg. Het is een unieke woonplek, met een geweldig team van vaste leidinggevenden, over wie ouders en verwanten meer dan optimaal tevreden zijn! Het team heeft op een begrijpelijke manier aan de bewoners uitgelegd wat het coronavirus is en welke regels nu ook voor hen gelden. 'Mam, we moeten goed onze handen wassen en eten doen we in de Ontmoetingsruimte. Dan zitten we ver van elkaar! Maar ik kan Inez wel zien. 'Inez is een van haar vriendinnen die ook op de Rapelenberg woont. Ze kennen elkaar al vanaf hun vijfde jaar. Fijn is inderdaad dat sinds de crisis Lunetzorg de dagbesteding van de Biezenrijt nu thuis in de ontmoetingsruimte organiseert. Normaal moeten de bewoners daarvoor naar het dorp.

Gelukkig dat dit kan, want op deze manier wordt haar dagritme zo min mogelijk verstoord. Dat is erg belangrijk voor Karine; naast haar verstandelijke beperking is Karine autistisch. Daarom heeft ze in haar appartement een groot bord met daarop het dagritme van opstaan tot slapengaan, met picto's die haar programma aangeven. Ze kan het bord bijna zelf invullen, maar de picto's moeten er wel opstaan. Dat geeft haar rust. Ook is haar de huidige toestand op een duidelijke manier uitgelegd. Dat haar tweewekelijkse weekeindlogeerpartijen die ze altijd bij mij doorbrengt, ook niet meer doorgaan, heeft ze wonderwel goed geaccepteerd. Haar persoonlijke begeleidster heeft wel alle afspraken die al genoteerd stonden, met typex moeten verwijderen. Niet doorstrepen, want dan staat het er nog! Wonderlijk is ook dat ze haar nieuwe leven zo goed accepteert en ik iedere dag weer een guitig kijkende Karine ontmoet, die vrolijk haar prachtig gekleurde mandala's opheft, zodat ik ze kan zien. Want mandala's kleuren is haar vrijetijdsbezigheid en dat kan ze schitterend. Geen buitensporig lijntje is te bekenen en de kleuren schitteren de tablet uit! Ondertussen kwebbelt Karine door: 'Mam, gisteren hè, hebben we gekleurd: hartjes en bloemen en vandaag mogen wij die kleuren. En we hebben een nieuwe leiding. En die heet Michel. En Nicole is er ook en Hetty en Dian. ' Ik vraag naar de kleuren die ze heeft gebruikt en met tintelende ogen somt ze enthousiast op; 'Blauw en rood en roze en paars. Die kleuren vind jij ook altijd mooi, hè Mam. En Hetty kan lekkere soep koken. Pindasoep kan ze maken. Die was lekker.' Als onze ontmoeting lang genoeg geduurd heeft, speelt ze nog het eindspelletje dat we haar leerden om de verbinding te stoppen. Ze drukt eerst op haar eigen neus. Ik moet dan zeggen: 'Karine, niet die neus, op mijn neus moet je duwen.

Dan moet ik 'au' zeggen. Ondertussen heb ik het 'stoptoetsje' onder handbereik en als zij op mijn neus drukt, druk ik op het rode kruisje en sluiten we lachend de sessie af. Zo zien we elkaar op afstand, maar in werkelijkheid is ze o zo dichtbij.

Over de auteur:

Ria van den Eijnde-van Amelsvoort werkte als lerare Frans aan de Willibrord-MAVO in Valkenswaard, is moeder van drie dochters. Ria zette zich meer dan dertig jaar op regionaal en provinciaal niveau in voor Oudervereniging voor mensen met verstandelijke beperking: VOGG, nu Kans-Plus. Ze schreef eerder de dichtbundel 'Rakelings' (de Brouwerij) en de roman 'Het Krijthuis' (Ambo-Anthos). Ria is medewerker van het parochieblad De Torenvalk.

VIII. Overdenking overgenomen uit Onderweg

Overdenking

door ds. J.G. de Bruijn

David en Lazarus

Een kameleon, zo werd David Bowie, de bekende popzanger, genoemd. Vier jaar geleden overleed hij. Zijn onverwachte overlijden raakte velen. Kranten en televisie besteedden er uitgebreid aandacht aan. Die aandacht is gebleven, helemaal nu sinds enkele weken in het DeLaMar Theater in Amsterdam de musical Lazarus opgevoerd wordt. Die gaat over Bowie, over zijn leven en werk en over zijn betekenis voor velen.

David Bowie toonde zich steeds in andere gedaantes. Nu eens als stoere kerel, dan weer als vrouw en soms belichaamde hij man en vrouw tegelijk. Ook zijn muziek veranderde vaak. Iemand zei: hij vond zichzelf steeds opnieuw uit. Hij liet telkens weer iets anders horen en zien dan wat mensen verwachtten. Als een kameleon toonde hij steeds een andere kleur.

Bowie was een stijlicoon in een tijd van verandering. Hij was zelf belichaming van die tijd van verandering. Hij week af van gebaande paden. Het was vaak verrassend wat hij deed. Dat was niet het enige.

Velen hebben zijn optreden door de jaren heen vooral als bevrijdend ervaren. Ze zagen in hem een symbool van bevrijding van elk keurslijf dat een maatschappij, met al haar instituten en gewoontes, je kan opleggen. Een bevrijding van een keurslijf dat een kerk of godsdienst voor je kan zijn. David Bowie toonde het *andere*, het *anders zijn*. Hij belichtte het leven dat tot dan toe onderbelicht was. Hij zette het anders zijn in de schijnwerpers en zong het lied van bevestiging daarbij.

Ook voor wie zich in zijn leven niet gezien en niet gekend wist, voor wie niet gekend en gezien mocht worden, klonk zijn lied als muziek in de oren. *I will be king and you, you will be queen*. Ik zal koning zijn en jij koningin.

Juist voor hen die zich door hun anders zijn nooit held of heldin hadden kunnen voelen, klonken zijn woorden bevrijdend bevestigend: *We can be heroes, just for one day*. Al is het maar voor een dag. Wij kunnen helden zijn. Daarom: leef en dans, *let's dance*. En laat vallen de angst!

Er zullen mensen geweest zijn die David Bowie choquerend vonden. Dat hij grenzen overschreed en normvervagend bezig was. Ik vermoed dat dergelijke gedachten ook in kerken en bij kerkleiders leefden. Maar ik denk nog meer dat wat deze eigenzinnige kunstenaar in zijn leven en werk toonde op een diepe manier verwantschap heeft met Jezus Christus. Jezus, die ook in elk mens die anders gevonden werd het beeld van de Eeuwige herkende. Die in een ander een *David*, een *geliefde*, een door *God geliefd mens* herkende.

De laatste clip, die Bowie vlak voor zijn overlijden uitbracht draagt als titel: *Lazarus*. Je ziet Bowie zoals de Bijbelse figuur met een doek om zijn hoofd. *I'm in heaven*, zingt hij, ik ben in de hemel, ik ben vrij, verdriet en littekens zijn onzichtbaar geworden. Ik ben vrij, als *the blue bird*, het blauwe vogeltje van de hemel.

Die choquerende Britse popmuzikant begint vlak voor zijn dood over

Lazarus te zingen. Lazarus was dood en wordt opgewekt. Lazarus wordt in gedachtenisdiensten in de kerk genoemd als degene die je op staat te wachten over de grens. Lazarus belichaamt als geen ander dat het leven er is, dat het licht er is, ook over de grens van wat wij kunnen denken en geloven.

Lazarus betekent: God is hulp. Hulp om te leven. Hulp om te worden waarvoor je bent bestemd. Lazarus was en is een vriend, een *David* van Jezus.

J.G. de Bruijn

Overgenomen uit: 36e jaargang nr. 1, 25 januari 2020 Uitgave van de Protestantse Gemeenten Laren-Eemnes en Blaricum

Lazarus - David Bowie

Look up here, I'm in heaven
I've got scars that can't be seen
I've got drama, can't be stolen
Everybody knows me now

*Kijk omhoog, ik ben in de hemel,
ik heb littekens die niet meer te zien zijn
Mijn drama kan niemand me afpakken.
Iedereen kent me nu.*

Look up here, man, I'm in danger
I've got nothing left to lose
I'm so high, it makes my brain whirl
Dropped my cell phone down below
Ain't that just like me?

*Kijk omhoog, ik ben in nood,
Ik heb niets om te verliezen
Ik ben zo high, dat het me duizelt,
Mijn mob. tel. naar beneden gevallen
Dat ben ik ten voeten uit.*

By the time I got to New York
I was living like a king
Then I used up all my money
I was looking for your ass

*Toen ik naar New York kwam,
Leefde ik als een koning,
Ik maakte al mijn geld op,
Ik was op zoek naar je achterwerk,*

This way or no way
You know I'll be free
Just like that bluebird
Ain't that just like me?

*Zo en niet anders
Zal ik vrij zijn, weet je,
Net als die blauwe zangvogel,
Dat ben ik ten voeten uit.*

Now, ain't that just like me?
Oh, I'll be free
Just like that bluebird
Oh, I'll be free
Ain't that just like me?

*Wel, dat ben ik ten voeten uit
O, ik zal vrij zijn
als die blauwe vogel
o, ik zal vrij zijn,
Dat ben ik ten voeten uit*

